

## Prleški spomini

---

**Izvajalec: Ansambel Alojza Grnjaka**

Avtor besedila: Franjo Slavinec

Avtor glasbe: Franjo Slavinec

---

Nekda kdo sen mali bija, dosti je od toga let.  
Vsega šmenta sen spočija, potlan sen ba gvišno bit.  
Močki na rep sen rejnglo zveza, beža je kak sto zlodjov,  
v drugo stron sen jaz ga vreza, oča pa okrog voglov.

Kdo sen malo vekši bija krave sen na pašo gnal,  
sovi lükjo sen pokoza, kopati jo dobro zna.  
Notri ose so brnele, vsipale so se na psa,  
jaz po zemlji sen se kota, tak sen strašno sen smeja.

Seden let sen v šolo hodja, vsa ta leta v en razred,  
sploh med prvimi sen bija, enjka bila je moj red.  
Dosti sen se v šoli nafčja, neke sen od domi zna,  
če mi ne bi šolnik vmrja, dale bi štidirat ša.

V vojski so me radi meli, to se redkokdo zgodi,  
drüge so domu poslali, jaz sen slüža leta tri.  
Sploh po štabi sen se mota, malokda sen v četo ša,  
z oficirji sen se pozna, že domu več nesen zna.

Enkrat so mi hlače vkrali, tüdi to se kdo zgodi,  
v strašen džumbos me zaphali, glih smo na manevar šli.  
Jaz pa v gatah v stroj sen priša, bija pa sen nejnapre,  
tam na mesti rest sen fasa, oj, preduge tjedne tri.

Puška mi je zarjavela, večkrat sen na rabšic ša.  
S komandantom sen se svadja, ka me je na rapot da.  
Bol sen guča, no pregoda. Kaj je to tak strašnega?  
Mesec dni sen resta doba, ko bi že domu rad ša.

Zej pa sen že stori osel, delo več mi ne diši.  
Drügemu pistin rad posel, mene to več ne boli.  
Kakšni liter rad posprovin, gvišno vino, ne vodo,  
tote hece mlodin provin, tak pač nekda je bilo.